

Steffensen (KrF):

Det er næppe muligt at bringe flere nye argumenter ind i den debat, som nu har stået på et stykke tid. Efter min opfattelse er det ikke en debat, der har højnet tingets værdighed.

Det har været sådan, at der i mange år har været enighed om, at Danmarks markedspolitik skal være sikret med en bred enighed i folketinget. Denne brede enighed er værdifuld, og den er vigtig. Reelt kan man være uenig om politiske spørgsmål og også om politiske sager i markedspolitik, men det er ikke særlig værdigt for nogen part, når det saglige ligesom fortoner sig og det bliver til personforfølgelse af en eller anden karakter.

Kristeligt folkeparti mener, det er vigtigt med denne brede opbakning omkring vor markedspolitik, og vi finder det meget uheldigt, hvis netop denne politik skal mistænkeliggøres. Derfor vil vi sige kort og godt, at efter vor opfattelse har udenrigsministeren ikke overtrådt sit mandat. Efter vor opfattelse er den linje blevet fulgt, som den tidligere socialdemokratiske regering selv har lagt, og derfor støtter kristeligt folkeparti lovforslaget.

Gert Petersen (SF):

Jeg kunne godt have lyst til at opholde mig lidt ved de mere politiske aspekter af det problem, vi drøfter her, nemlig om man skal støtte eller gå imod regeringens lovforslag om sanktioner mod Sovjetunionen i anledning af situationen i Polen. Det undrer mig meget, at dette spørgsmål i den grad er blevet blandet sammen med spørgsmålet om udenrigsministerens overholdelse eller ikke-overholdelse af sit mandat. Det er blevet blandet så voldsomt sammen, at det radikale venstre, som jeg faktisk havde ventet noget andet af, til min forbavselse meddeler, at de vil støtte en fortsat sanktionspolitik, formentlig for at man ude i befolkningen kan få det indtryk, at de ikke vil være med til at underkende udenrigsministeren på et helt andet spørgsmål.

Sagen er den, at når SF går imod en fortsat sanktionspolitik, har det intet at gøre med en bedømmelse af situationen i Polen. Hvis man skal bedømme situationen i Polen, må man vel sige, at den er noget bedre end dengang undtagelsestilstanden blev indført, men

den er ikke bedre – formentlig noget værre – end situationen, da den polske militærregering i ly af undtagelsestilstanden forbød og opløste den frie faglige landsorganisation Solidaritet.

Når SF går imod sanktionspolitikken i dette tilfælde, har det intet at gøre med den betragtning, at situationen i Polen er blevet så meget bedre, at man nu kan ophæve sanktionerne. Det sker ud fra den betragtning, at disse sanktioner aldrig burde være gennemført, og at den danske regering, altså den forrige regering, ikke burde have tiltrådt disse sanktioner.

Vi mener, at sanktionsinstrumentet godt kan anvendes i ganske bestemte, meget specielle situationer, hvor der er meget tungtvejende grunde for det. I den henseende er jeg aldeles uenig med fremskridtspartiet. Men hvis vi ser på situationen verden over, kan man nok spørge om årsagen til, at den danske regering og EF-landene har sat ind med sanktioner specielt over for Polen.

I et land som Tyrkiet er der faktisk mange flere mennesker, der er arresteret og sidder som politiske fanger, end tilfældet er i Polen. Der er afsagt dødsdomme og fuldbyrdet dødsdomme, som indebærer en klar krænkelse af menneskerettighederne i et land som Tyrkiet. Det har ikke hidtil været tilfældet i Polen.

Et land som Israel har, selv om det kun har 3-4 millioner indbyggere, 3-4 gange så mange politiske fanger i sine fængsler og koncentrationslejre, som man har i Polen. Et land som Israel har begået aggression over for en nabostat, en overordentlig grusom aggression, som stadig opretholdes. Hvem har talt om sanktioner mod Israel? SF har gjort det, VS har gjort det, men flertallet i dette ting? Nej.

I et land som Sydafrika er det en forbrydelse ikke alene at have en speciel politisk mening – det er også en forbrydelse i store dele af Østeuropa – men også at være så uheldig at være født med en forkert hudfarve. Man har gennemført en våbenembargo, som Danmark i øvrigt har svært ved at overholde, men spørgsmålet om virkelige sanktioner over for Sydafrika har været rejst her mange gange, og flertallet har sagt nej.

Derfor når man til den konklusion, at sanktionspolitikken over for specielt Polen dels er hyklerisk, dels er udtryk for, at Dan-